

Kvinnoförtryck eller kvinnorespekt?

OM KVINNANS RELIGION OCH TRADITION
I ARABVÄRLDEN

Av Malaka Farah

Innehåll

Förord	5
Kvinnans ställning	7
Slöjan	11
Islam försäkrar kvinnans liv	13
Den arbetande arabiska kvinnan	15
Kvinnan i Saudiarabien	16
Jämlikhet i Islam	18
Äktenskap inom Islam	25
Att gifta sig enligt egyptisk sed	26
Om nyfödda	28
När någon dör	30
Om gamla och handikappade	30
Kärlek och glädje	36
Barmhärtighet	36
Att bevara hemligheter	37
Behärskning	37
Att bli arg	37
Gudfruktighet	38
Tacksamhet	38
Islam och andra religioner	39
Angående islamiska förbud	39
Några synpunkter från en svensk konvertit	40
Filmen "En prinsessas död"	42
Relationerna mellan man och kvinna	44

Om kvinnans deltagande i samhällslivet	46
Kvinnans ansvar och stolthet	46
Den arabiska barbarismen	47
Månggifte	48
Seder och bruk i den arabiska världen före Islam	49
Känsla för goda levnadsregler	51
Vad händer med barnet i ”den fria” världen?	51
Ett sista ord	52
Mitt namn är Malaka	52

I Guds, den Barmhärtige Förbarmarens namn!
Lov och pris hör Gud till, all världens Herre,
Den Barmhärtige Förbarmaren,
Domedagens Konung!
Dig dyrka vi, och dig anropa vi om hjälp;
Led oss på den rätta vägen,
Deras väg, vilka du bevisat nåd,
Vilka ej drabbats av vrede och som ej fara vilse!

Förord

Denna bok har kommit till på grund av alla uttalanden i mass-media om förtrycket av den arabiska kvinnan och speciellt den muslimska.

Efter att många gånger ha försökt ta kontakt med media har jag förstått att man där bara är intresserad av det så kallade förtrycket av oss. Det ser mer ut som ett bekämpande av de arabiska länderna och den muslimska läran än ett försvar av kvinnan i dessa samhällen.

Jag är en arabisk kvinna i Sverige som anser att den europeiska kvinnan tillhör de mest förtryckta, orättvist behandlade och utnyttjade. Detta eftersom hon oftast har huvudansvaret i hemmet samtidigt som hon förväntas arbeta och bidra till hushållets ekonomi i samma utsträckning som mannen. Dessutom exploateras kvinnokroppen för ekonomisk vinning, i annonser och andra sammanhang, som om kvinnan bara var ett objekt.

Istället för att ta itu med sin egen situation har den ”fria” europeiskan börjat propagera för sin egen ”frihet” bland våra kvinnor, som om vi inte redan vore fria.

Jag har tillsammans med några andra arabiska kvinnor kontaktat olika media för att hitta någon som ville lyssna på vad vi själva ansåg om vår situation. Men förgäves. Så jag bestämde mig för att skriva denna bok och jag hoppas att den ska nå många människor.

Detta är mina personliga tankar. Det är också svar på en del frågor som jag hört ställas.

Jag tycker att den europeiska kvinnans situation är mycket svårare än vår. Jag tänker på de många skilsmässorna, alkoholproblemen och självmorden. Dessa problem verkar nästintill obefintliga i de muslimska länderna om vi jämför dem med Europas.

Jag är besviken över att svenska media inte tagit tillfället i akt att intervjua någon av alla de arabiska kvinnor som bor här. Det blir ingen rättvis bedömning om inte vi får komma till tals. Vi delar den europeiska kvinnans tillvaro och har ändå våra egna erfarenheter. Det vore lämpligt om Sverige föregick med gott exempel eftersom ju alla här har fullständig yttrandefrihet.

Denna bok behandlar det som rör den arabiska kvinnan och som hänger ihop med hennes plats i religionen och samhället. Jag vill poängtera att Islam inte är den allenarådande religionen i det arabiska samhället.

När jag i texten använder uttrycket ”den frigjorda kvinnan” avser jag den kvinna som inte har något förhållande alls till Gud, den kvinna som har förpassat religionen ut ur sitt liv. Tyvärr är det mest hon som får komma till tals i massmedia. Jag har träffat många svenskar som, utan att vara vad man menar med religiösa, ändå reagerar starkt negativt på den ensidiga och missvisande beskrivningen av muslimska kvinnor.

Bedöm inte Islam efter muslimernas tillkortakommanden.

Vi utgör kanske inte Islams bästa exempel. Men Islam är inte

något som är en enskild människogrups tillhörighet. Det är Guds budskap avsett för alla människor. Jag uppmanar er att försöka förstå Islam i ljuset av Koranens och Sunnas ursprungliga läror.

Ur ett tal av prins Muhamed al-Feysal under World of Islam Festival i England 1976.

Kvinnans ställning

I materiellt såväl som i andligt avseende erkänner Islam kvinnans jämställdhet med mannen. Goda gärningar ger samma lön oavsett kön.

Jag skall ej låta arbetarens arbete gå förlorat bland eder vare sig det är man eller kvinna, den ena av eder härstammar från den andre. (Kor 3:193)

Paradiset och dess välsignelser är samma för bägge.

Den som handlar rättskaffens, vare sig man eller kvinna och är rättrogen skola vi sannerligen skänka ett ljuvligt liv, och vi skola giva dem deras lön för det bästa de gjorde. (Kor 16:99)

Uppenbarelser, vilket är Guds största andliga gåva i detta liv, är förunnat både män och kvinnor.

Än när änglarna sade: Maria, Gud har förvisso utkorat och helgat dig. (Kor 3:37)

Vi gåvo ock Moses moder följande uppenbarelse: Uppmana honom och om du fruktar för honom, så sätt ut honom i floden, frukta icke och var ej bedrövad. (Kor 28:6)

Ur materiell synpunkt är kvinnan likställd med mannen. Hon kan tjäna pengar och inneha egendom på samma sätt som mannen. Därför kan hon också, om hon känner behov av det, välja det yrke som passar henne.

Männen skola hava sin del av vad de förtjänat och kvinnorna sin del av vad de förtjänat. (Kor 4:36)

Hon har full kontroll över sin egendom och kan använda den som hon vill.

Men om de (kvinnorna) självmant efterskänka eder någonting, så njuten det i lugn och ro. (Kor 4:36)

Kvinnan kan liksom mannen också ärva egendom:

De manliga arvtagarna bekomme som lagstadgad del en del av vad föräldrarna och de närmaste anhöriga efterlämnat, och de kvinnliga bekomme ock en del av vad föräldrarna och de närmaste anhöriga efterlämnat. (Kor 4:8)

Efter att ha inträtt i äktenskapet förlorar hon inte någon av de rättigheter hon åtnjuter som enskild samhällsmedlem. Hon är fortfarande fri att utöva det arbete hon vill och knyta de kontakter hon önskar. Hon är fri att använda sin egendom som hon själv finner bäst och hennes individuella självständighet får inte undertryckas av hennes make.

Den heliga Koranen säger:

Och de (kvinnorna) har rättigheter i förhållande till sina skyldigheter.

Profeten, frid vare med honom, liknade kvinnans ställning i hemmet vid en drottning:

Var och en av er är som en härskare och kommer att bli utfrågad om sina undersåtar. Kungen är en härskare och mannen är en härskare över sitt husfolk och kvinnan är härskarinna över sin mans hus och barn, så var och en av er är en härskare och kommer att bli utfrågad om sina undersåtar.

Av detta kan man se att kvinnan betraktas som hemmets härskarinna, det är hennes territorium. Genom äktenskapet uppnår hon en högre värdighet och får nya rättigheter samtidigt som hon får ett helt nytt ansvar. Hennes rättigheter i förhållande till sin make bekräftas i ett uttalande av Profeten, frid vare med honom:

Din kropp har rätt över dig och din själ har rätt över dig och din maka har rätt över dig.

Det ömsesidiga förhållandet mellan äkta makar beskrives i Koranen som det av en enda själ i två kroppar:

Till hans tecken hör ock, att han skapat hustrur åt eder bland eder själva, att I mån bo tillsammans med dem, och stiftat inbördes kärlek och barmhärtighet. (Kor 30:20)

Han är den som skapat eder av en enda varelse och åstadkommit hans maka av honom, för att han skulle bo hos henne. (Kor 7:189)

Samma idé uttryckes också på andra ställen i Koranen:

De är en klädnad för eder och ni är en klädnad för dem.
(Kor 2:183)

Två själars gemenskap skulle inte kunna beskrivas mer träffande.

Samtidigt är Islam en praktisk religion som inte sluter sin blick för livets hårda verklighet. Den beskriver hemmet som en enhet

inom ramen för den större nationella organisationen. Och på samma sätt som nationen kräver någon som utövar den högsta myndigheten och kan träffa de slutgiltiga avgörandena, så klarar sig inte heller hemmet utan ett liknande arrangemang.

Hemmet är ett kungarike i miniatyr och bägge makarna utövar auktoritet, men om inte en av dem ges en högre auktoritet skulle det resultera i kaos. Inom Islam är det mannens plikt att försörja familjen och därför är det han som fått denna högre auktoritet.

Männen vare kvinnornas föreståndare på grund av det företräde Gud givit somliga över andra, och de utgiver sina ägodelar som de hava. (Kor 4:38)

Mannen och kvinnan har inom det islamska samhället olika uppgifter att fylla. Var och en har fått de uppgifter som bäst passar hans eller hennes natur. Den Heliga Koranen säger att Gud skapat mannen och kvinnan så att de kan överträffa varandra på sina speciella områden. Mannen överträffar till exempel kvinnan i fysisk styrka. Å andra sidan överträffar kvinnan mannen i fråga om omsorg och tillgivenhet. Plikten att försörja familjen har därför främst tilldelats mannen medan omvårdnaden av hemmet och barnens uppfostran är kvinnans uppgift.

Men denna arbetsfördelning är bara en allmän regel och innebär inte att kvinnan är utestängd från andra sysselsättningar. Ett studium av den traditionella litteraturen visar att kvinnan tog del i alla samhällliga aktiviteter i den första muslimska församlingen. Omvårdnaden av barnen hindrade henne inte från att bege sig till moskén och delta i den allmänna bönen. Inte heller hindrades hon från att sluta sig till krigarna under fältslag för att där utöva en rad olika plikter, som att bära proviant, ta hand om sjuka och sårade, flytta de sårade från slagfältet och till och med ta del i striderna när detta krävdes. Kvinnor hjälpte också sina män i deras arbete eller drev egna affärer. Kalifen Omar utnämnde en kvinna till högsta inspektör för marknaden i Medina.

Mannens och kvinnans plikter inom äktenskapet är sådana att de alltid måste vara beredda att hjälpa varandra. Den Helige Profeten brukade själv hjälpa sina hustrur med alla slag av hushållsarbeten som att mjölka getterna, laga kläder, lappa skor etc.

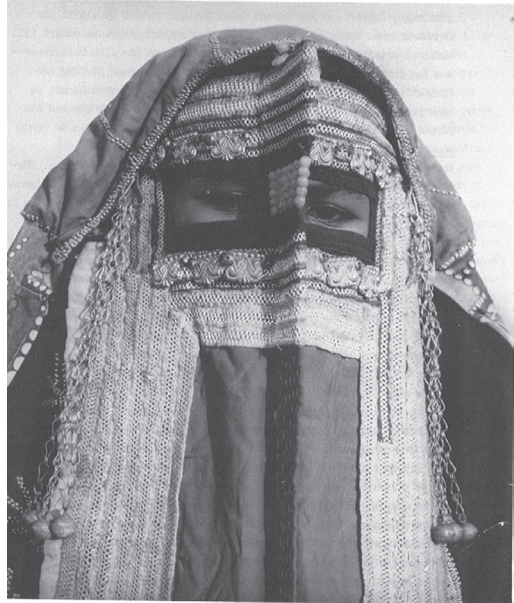
Av ovanstående korta översikt torde framgå att det vanligt förekommande förtalet om att Islam skulle vara synonymt med kvinnoförtyck saknar grund i verkligheten. I den mån kvinnor behandlats illa i den Islamiska världen beror detta inte på religionen. Det strider tvärtom helt mot Islams anda.

Den Heliga Koranen lägger största möjliga vikt vid att mannen ska behandla sin hustru på ett mildt och välvilligt sätt och Profeten, frid vare med honom, sade:

Den bäste av er är den som är bäst behandlar sin maka.

Slöjan

Seder och bruk i varje land måste respekteras av individen. Om någon bär slöja i Sverige avviker hon från landets sed. Likaså kommer den kvinna som i exempelvis Saudiarabien *inte* bär slöja, att avvika från landets tradition och allmänt vedertagna bruk. För mig gäller samma sak beträffande den sudanesiska klädseln. Jag använder den inte i Sverige, men så fort jag sätter min fot på sudanesisk mark iakttar jag de bruk som gäller där och respekterar dess värderingar. För att undvika att betraktas som främling och för att inte dra till mig negativ uppmärksamhet, går jag där klädd som traditionen bjuder. Vad gäller huvudduken som genomgående ingår i den traditionella klädseln i många sydliga länder, kan vi lätt konstatera att den är lika vanlig bland män som bland kvinnor. Solens ibland obarmhärtiga hetta fördelar sig lika på män och kvinnor.

Huvudduken är lika vanlig bland män som bland kvinnor. Solens ibland obarmhärtiga hetta fördelar sig lika på män och kvinnor.

Islam försäkrar kvinnans liv

Man frågar oss muslimer varför den muslimska kvinnan använder en speciell klädsel. Då frågar jag: ”Om kvinnan ska jämföras med mannen, varför behöver då kvinnan i västerlandet gå klädd i så obekväma och ’attraktiva’ kläder som möjligt? Varför är bara hon och inte mannen så lättklädd på fester och dylikt? Varför tillåter hon sig att vara ett sexobjekt – vågar hon inte riskera att låta sin personlighet bedömas utan hjälp av yttre attribut?”

Den arabiska klädseln, som kritiserats av många kvinnor, är ett skydd för henne själv, påpekar Sheikh Mitwali el-Sharaei i boken *Den muslimska kvinnan*. Klädseln hindrar mannen från att titta närgånget på henne, antasta henne eller vidröra hennes kropp, vilket kan hända på gator i västvärlden, särskilt på sommaren då kvinnorna är lättklädda.

Den äldre kvinnan kanske lägger märke till att hennes man har börjat förfölja unga ” nakna ” flickor med sina blickar och jämföra dem med sin fru. Det kan leda till äktenskapliga problem. Det händer också att mannen blir kär i en ung flicka och för hennes skull överger sin familj. Slöjan är alltså ett skydd för *kvinnan själv*. Man måste tänka på att det kommer en dag då även den unga kvinnan blir gammal.

Slöjan fanns långt före Islam, bruket endast övertogs av araberna och införlivades i religionen, liksom så många andra förislamiska men praktiska seder. Bruket att använda slöja är utbrett även i länder som inte bekänner sig till Islam, just på grund av sin ändamålsenlighet.

Den beslöjade kvinnan i arabvärlden är utbildad – utbildning är obligatorisk för både mannen och kvinnan i alla muslimska länder. Den frigjorda kvinnan kanske svarar: ”Hon får ju inte köra bil.” Hon förutsätter alltså därmed att alla andra kvinnor i världen kör bil.

Personligen tror jag att den frigjorda kvinnan har upptäckt att kvinnorna i andra länder många gånger lever ett bättre liv än

hon själv gör. Hon blir avundsjuk och vill därför göra som den västerländske mannen har gjort med henne själv: köra ut kvinnan ur hemmet och ut i arbetslivet.

Om du frågar mig svarar jag dig att jag kan leva var som helst, antingen beslöjad eller obeslöjad, ha ett hem, barn och en make som jag älskar och älskas av. Jag vill ge min familj allt gott som de i sin tur kan ge till sina barn och sitt samhälle.

Att vara beslöjad eller obeslöjad är ingen viktig fråga, det väsentliga är de band jag har till min omgivning och först och främst till min religion. Frihet är inte att byta partner med jämna mellanrum eller ett nytt dansställe varje lördag. Den sanna friheten är enligt min övertygelse att söka Gud i allt vackert som Han har tilldelat oss och att läsa, resa och uppleva allt vackert i Guds skapelse.

Det är viktigt att inte blanda ihop religioner med civilisationer. Kulturmönstren inom varje "religionsterritorium" skiljer sig oerhört mycket från varandra, i väst likaväl som i öst. Ett mycket stort antal av dess yttringar har sin grund inte i respektive religion, utan i seder och normer som utformats långt innan våra nuvarande religioner föddes.

De länder som av Gud har tilldelats religionen Islam har inbördes fullständigt olika levnadssätt och samhällsförhållanden. Islam är utbredd från norra och mellersta Asien, till Turkiet, en stor del av Afrika samt stora delar av Indien och Kina. Islam omfattas av 700 miljoner människor.

Det är förklaringen till varför folk och seder liknar varandra vad beträffar religionen, men skiljer sig oerhört mycket i fråga om gamla, men i Islam assimilerade, traditioner. Som exempel kan nämnas att i Nora, Sudan, deltar kvinnan vid mannens sida i allt; jordbruksarbete, hösavesl samt i hemmets skötsel. På sitt huvud har kvinnan endast en liten slöja.

Firandet av nordiska fester är välkänt, då dansar kvinnor och män tillsammans och roar sig av hjärtans lust. I Koranen står inget om hur man ska utforma festerna, men festtraditionerna

som sådana är urgamla och följs fortfarande, även om ”ceremonielet” kan skilja sig från ort till ort. I Sudans huvudstad Khartoum, till exempel, samlas kvinnorna på en plats medan männen håller till någon annanstans. Detta gäller särskilt för strängt religiösa familjer.

Människorna i de stora städerna är mer främmande för varandra. Segregation och alienation som av naturliga skäl går hand i hand med de industrialiserade städernas tillväxt åstadkommer en urvattning av de traditioner och värderingar som i det traditionella samhället gav människan hennes trygghet i vetenskapen om att hon var en mycket viktig del i ett större sammanhang – gruppen. Storstadsmänniskans behov av gruppidentifikation kanaliseras nu ofta istället mot den muslimska gemenskapen. Även landsbygden får, om än i långsammare takt, känna av uppluckringen av de förislamiska traditionerna.

Den arbetande arabiska kvinnan

Den arabiska kvinnan kan studera på alla undervisningsnivåer – både på mellanivå och i högre utbildning. Hon arbetar också inom de flesta yrkesområden.

I några arabiska länder har antalet studentskor gått upp till 46 procent av det totala antalet universitetsstuderande. Trots det är hon alltjämt under beskydd av sin familj, make och fosterland.

Barnen i de arabiska länderna lämnar i allmänhet inte föräldrahemmet ens när de blivit utexaminerade från högskolan. De flyttar hemifrån först när de gifter sig eller får anställning i ett annat land. Det gäller för såväl pojkar som flickor.

Kvinnan i Saudiarabien

Innan oljan upptäcktes levde man enligt stamreglerna, men idag har landet gjort framsteg och nåtts av civilisationen med alla dess för- och nackdelar. Landet är på sin vakt och vaksamhet är nödvändig för att landet ska kunna behålla sitt statsskick, prestige och religion.

Då kvinnan tidigare vid mannens sida slet ut sig i jordbruket, med boskapsvallning och barnuppfostran, har staten velat tacka henne och gav henne därför samma möjligheter som mannen till utbildning och vila.

Barnuppfostran och hemmets skötsel betraktas som ett viktigt arbete som tar en stor del av kvinnans liv, och bör värderas rättvist. Saknar inte arbetande kvinnor över hela världen sådana förmåner?

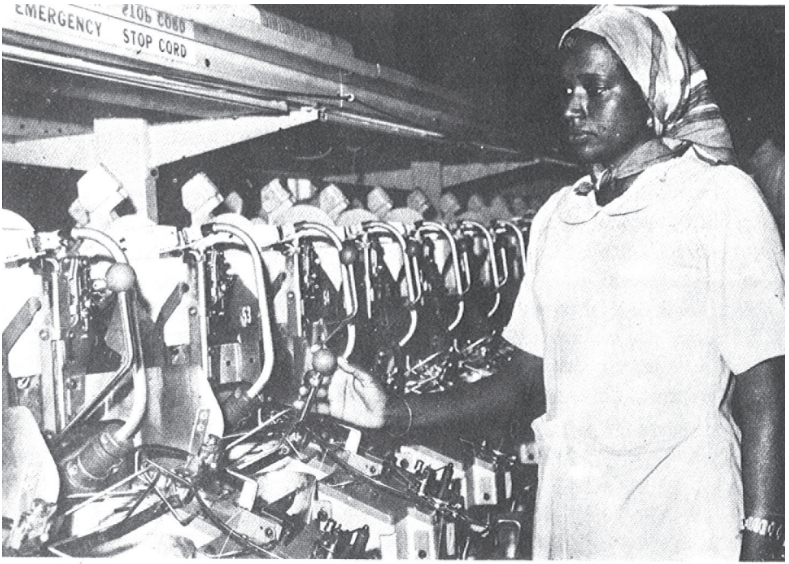
Utbildning är viktig för modern. Hur ska hon, om hon är analfabet, kunna besvara alla de frågor av skiftande slag som barn kräver att få besvarade på ett förnuftigt sätt?

Saudiarabien strävar efter att ge utbildning till både pojkar och flickor, utan könsbundna prioriteringar. I Saudiarabien finns dessutom, tvärtemot den allmänna uppfattningen i väst, ett stort antal kvinnor – dock till största delen ensamstående – som förvärvsarbetar inom de mest skiftande yrkesområden. Giftna kvinnor ses mera sällan ute på arbetsmarknaden, beroende på det heltidsarbete hon redan har, dvs som barnuppfostrare.

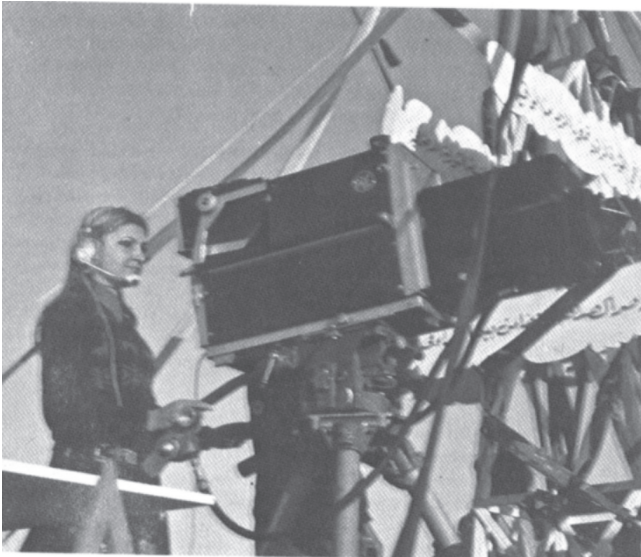
Europeiska kvinnor talar ofta om jämlikhet och kvinnans frihet. Längtar inte varje kvinna efter att få vara med sina barn så länge som möjligt? Varför har det annars begärts sex timmars arbetsdag?

Är det självförverkligande att lämna sitt barn i främmande människors vård för att kunna gå ut och slava hos främmande människor för vilka bara hennes arbetskraft – inte hennes person – räknas? För ditt barn, däremot, är du en mycket viktig person.

Den frigjorda kvinnans plikt är att kräva förbättringar av sin

Förvärvsarbetande muslimska kvinnor.

situation först och främst i hemlandet innan hon börjar intressera sig för kvinnans situation i andra länder. Hon har svårare problem än andra religioners kvinnoroller att lösa.

Jämlikhet i Islam

Jämlikhet inför Gud

Vi är alla jämlikar inför Gud – man, kvinna, vit, svart, västerlänning, oriental: alla har vi samma ursprung; vi skapades på samma gång av samma Skapare och våra kroppar består av samma kemiska substanser.

I det sammanhanget måste jag nämna en omständighet som mycket klart pekar på en grundläggande skillnad mellan kristendom och Islam. Det hebreiska (och arabiska) ord som i Bibelns skapelseberättelse översatts till ”revben” betyder egentligen ”natur, disposition, konstitution”. Eva, kvinnan, skapades alltså av *samma natur* eller *disposition* som mannen. Den nedvärderande kvinnosyn som denna felöversättning givit sitt bidrag till har många kristna kvinnor fått lida för genom århundraden.

I Islam har allas våra själar ursprungligen samma höga värde.

Den enda skillnaden mellan oss ligger på ett plan vi själva kan bestämma över; nämligen vår kunskap. Koranen anbefaller oss alla att öka vår kunskap, och alla kan vi öka den. En del har givetvis bättre förutsättningar än andra i ekonomiskt och kulturellt hänseende, men kunskap finns inte bara på universitetet och högskolor. Man kan – och bör – söka sig till människor som har kunskap och lära av dessa. Ju mer vi lär oss på alla områden – filosofiska såväl som naturvetenskapliga – desto närmre kommer vi Skaparen av allt detta. Denna långa väg anträder vi från samma startpunkt. Det kan ibland tyckas som om våra förutsättningar är högst orättvisa, men Guds måttstock är en annan än vår. Han känner varje individ och vet vars och ens kapacitet. Han lägger inte en större börda på en människa än hon orkar bära.

Det beror på hur vi använder vår fria vilja – på ett positivt eller negativt sätt – om vi höjer eller sänker vårt värde inför Gud, och bara Han kan avgöra hur väl vi har motsvarat det förtroende Han visat oss genom att göra människan till sin viceregent på jorden. Vad människornas inbördes relationer anbelangar är vi alla bröder och systrar och ingen kan bedöma en annans värde. Gud har skapat hela detta väldiga, perfekta, för människan ofattbara maskineri som heter Universum. Skulle Han då ha gjort vissa komponenter av sämre material än andra?

Ekonomisk jämlikhet

I Islam har mannen försörjningsplikt för sin hustru, sina barn och sina ogifta kvinnliga släktingar. Kvinnan har ingen försörjningsplikt alls. Det hon äger är hennes privata egendom som hon förfogar över som hon vill, och för denna är hon varken försörjnings- eller redovisningsskyldig inför sin man. Han är skyldig att efter bästa förmåga sörja för hennes och barnens uppehälle, oavsett hur stora eller små hustruns egna tillgångar är. Om hon frivilligt bidrar till familjens kassa, är det bra, men det kan aldrig bli ett tvång. Att mannens arvslott är dubbelt så stor som kvinnans, är mot den bakgrunden lätt att förstå.

Angående arbetsersättning fastställde Islam redan för 1 400 år sedan den självklara rättighet som det tagit västerlandets kvinnor många år och många lidanden att genomdriva, nämligen lika lön för lika arbete.

Kvinnan är en självständig juridisk person och kan ta den anställning eller driva den verksamhet hon vill, förutsatt naturligtvis att hon håller sig inom Islams gränser. Här gäller alltså exakt samma villkor som för mannen. Liksom han är hon berättigad till alla civila rättigheter och ska liksom mannen behandlas med respekt och värdighet. När hon är minderårig ska hon tas väl omhand och aldrig utsättas för dålig behandling på grund av sitt kön. Hennes rättighet till en god uppfostran och utbildning är fastställd i Koranen på samma sätt som hennes brors. Att ta

god hand om en dotter understryks särskilt och är mycket meriterande för den troende muslimen. Hennes personlighet blir aldrig underställd hennes fars eller hennes mans.

En muslimsk kvinna, vare sig hon är gift eller ogift, har sitt eget namn och sin egen personlighet. Hon antar inte sin mans namn vid giftermålet. Hennes juridiska oberoende är permanent. Gift eller ogift kan hon underteckna kontrakt, driva affärsverksamhet, inneha egendom och disponera över sina tillgångar som hon vill. Hon kan öppna egna bankkonton och kan såväl låna som låna ut pengar under eget namn. Hon står också under samma moraliska och religiösa förpliktelser som en man och hon uppmanas att odla sina talanger och utnyttja sina potentiella resurser på bästa sätt. Hon får inte tvingas in i ett äktenskap hon inte samtycker till – hennes medgivande är ett villkor för att äktenskapet ska komma till stånd.

Sant är att verkligheten för många muslimska kvinnor ofta har sett helt annorlunda ut, men den sanna Islam kan inte göras ansvarig för människors okunnighet.

Sexuell jämlikhet

Vi har alla – både män och kvinnor – utrustats med sexuella behov som vi enligt vår natur strävar efter att tillfredsställa. Islam förnekar på intet sätt detta och betraktar inte heller sexualiteten som något som ska förnekas eller föraktas. Tvärtom uppmanar den oss att tillfredsställa vårt sexuella behov på så sätt att den blir till nytta och glädje för oss istället för att göra oss till slavar under den. Den kan aldrig fungera som den oas och kraftkälla den bör vara om den inte följer vår natur utan istället leds in på onaturliga och destruktiva banor.

Allt i naturen har skapats i par – hela universum är en enhet som bygger på motsatsernas dynamik: materia och energi samverkar på ett sådant sätt att de var för sig är alternerade manifestationer av en osynlig och okänd Essens, som ibland visar sig i form av materia och ibland i form av energi.

Varken växter, djur eller människor skulle kunna existera utan denna motpolernas växelverkan. Människan är predestinerad såtillvida att hon lika lite som djur eller växter kan undfly sin natur; försöker vi göra våld på den så skapar vi bara förvirring och kaos.

När vi försöker rubba naturens balans samverkar vi med de onda och destruktiva krafterna i världen.

Otrohet är ett sätt att rubba jämvikten, både på det personliga och det universella planet. Inga handlingar vi gör är isolerade företeelser som återfaller enbart på oss själva; allting får vidare konsekvenser än vi människor kan föreställa oss. Otrohet är alltså i första hand ett brott mot Guds Ordning – den ordning som vi inte har någon möjlighet att ifrågasätta – och i andra hand ett brott mot samhället; oss själva, eftersom den förstör den ömsesidiga förtroendet och den tillit som måste existera mellan individerna i ett sunt och i positiv mening framåtskridande samhälle. Ett sunt samhälle kan bara byggas av sunda och trygga människor; tillitsfulla människor med stark identitetskänsla och förvissning om att han eller hon inte förlorar sig själv utan tvärtom blir starkare av att dela med sig till andra för rättvisans och generositetens skull. Trygghet grundläggs i den tidiga barndomen, och har barnet inte trygga och pålitliga personer att identifiera sig med då, kan det växa upp till en i grunden rädd och frustrerad människa. En sådan individ tillför sällan samhället något gott och kan bli destruktiv, direkt eller indirekt, vare sig han befinner sig på samhällets topp eller på dess botten.

Där sexualiteten är ”fri” har den – precis som ordet antyder – mist sitt värde och kan, när den i mer eller mindre förtäckta former används som handelsvara, bara bidra till den alltmer utbredda identitetslösheten och vilsenheten i samhället. Ett samhälle där den öppna, ofta av olyckliga omständigheter framkallade, prostitutionen fördöms av just de människor som anlitar den och på så sätt garanterar dess fortbestånd samtidigt som man hyllar den dolda prostitutionen av både kroppar och åsikter och kallar

detta flexibilitet och framåtanda. Ett sådant samhälle kan aldrig frambringa individer med känsla för vare sig sin egen eller andras integritet och värdighet.

Vi måste alltså se otrohet i ett vidare perspektiv än som bara en angelägenhet mellan två individer, även om det för deras vidkommande kan vara illa nog. En muslim respekterar Koranens förbud mot otrohet inte i första hand för mannens respektive hustruns skull, utan av lydnad inför Skaparen av den Gudomliga Ordning som vi alla är oupplösliga beståndsdelar av. Av Gud bedöms otrohet lika hårt vare sig det är en man eller en kvinna som har begått den. Likaså är det världsliga straffet i Islam exakt detsamma för män som för kvinnor; liksom bevisbördan.

För att någon ska kunna dömas för otrohet krävs att han eller hon är gift samt att fyra tillförlitliga vittnen har åsett själva den utomäktenskapliga sexualakten. Det räcker heller inte med att vittnena försäkrar att de har sett handlingen, utan det krävs en mycket noggrann förundersökning och en djupgående utfrågning av vittnena för att helt kunna fastställa deras ärlighet.

Den man eller kvinna som överbevisats om mened ådöms mycket hårda straff och kan aldrig mer anlitas som vittne i något mål. Han eller hon har för alltid förverkat sin trovärdighet vad domstolprocesser anbelangar.

Här måste också påpekas, att för att ett brott ska anses straffbart måste man även kunna fastställa – utom varje tvivel – att brottet begicks medvetet och avsiktligt och inte under tvång av *något* slag; varken ekonomiskt, psykologiskt eller på annat sätt.

Den sexuella jämlikheten gäller också den intima samvaron mellan man och hustru. En kvinna har skyldighet att ta emot sin man när han vill älska med henne, och samma skyldighet åligger mannen när hustrun begär att han ska uppfylla sina äktenskapliga plikter. Om mannen under en längre tid inte kan eller vill ha sexuell samvaro med sin hustru, är detta en tillräcklig skilsmässogrund för henne, om hon finner att skilsmässa är den bästa lösningen.

Om ett äktenskap är på väg att haverera, föreskriver Koranen att pålitliga och respekterade medlemmar ur bägge parter familjer försöker medla mellan man och hustru. Om ingen möjlighet till förlikning finns, föreskriver Islam en så snabb skilsmässa som möjligt, och förbjuder uttryckligen mannen att försvåra för sin hustru genom att till exempel hindra henne från att gifta om sig med någon annan. Om det är han som felat får han inte heller kräva tillbaka den ”mahr”, hemgift, som han gav henne vid äktenskapets ingående. Islam uppmanar bägge parter att efter en skilsmässa gifta om sig snarast möjligt, allt för samhällets kontinuitet och fortbestånd.

Jämlikheten gäller också klädseln. Islam är restriktiv för både man och kvinna. Man ska klä sig enkelt och naturligt och inte i urringade, åtsmitande eller på annat sätt utmanande kläder. De kroppsdelar som kan väcka icke legitima sexuella känslor ska döljas.

Detta är speciellt viktigt under bönen. De delar mannen måste dölja är området mellan naveln och knäna, kvinnan ska dölja hela kroppen utom ansikte och händer. Även i vardagslag uppmanas vi till blygsamhet i klädsel och uppträdande. Både män och kvinnor uppmanas att sänka sina blickar och inte uppträda burdust och framfusigt. Profetens hustru Al Sayeda Aisha var en socialt mycket aktiv kvinna och en erkänd auktoritet inom den islamiska juridiken. Hon anlätades ofta av lärda män när de var oense om något rörande *sharia*, den islamska lagen. Men hon hade alltid en tunn slöja mellan sig och besökaren.

Man har påstått att den muslimska kvinnan sänker sina blickar på grund av dåligt självförtroende och självförakt. Till och med Profeten Mohammed (salla Allahu aleihi wa sallam) sänkte sin blickar när han talade med andra människor och uppträdde även i övrigt med stor blygsamhet och lågmäldhet. Och han är väl den siste som kan anklagas för att lida brist på självförtroende!

Den islamska klädseln är också ett skydd för familjen och därmed för kommande generationer. Varken män eller kvinnor

vill se sin partner naken och exponerad inför andra mäns eller kvinnors blickar; lika lite som de vill att den andra parten ska ha utomäktenskapliga sexuella förbindelser. Den döljande klädseln är en förebyggande åtgärd, emedan den tyder på att bäraren kräver respekt och integritet och inte är mottaglig för inviter.

I fråga om det kommande släktet är detta skydd speciellt viktigt för mannen, eftersom kvinnan ju alltid vet vem som är mor till hennes barn, medan mannen aldrig kan vara säker med mindre än att han litar hundra procentigt på sin hustru. Visst kan känslor av svartsjuka och vilja att monopolisera finnas med i bilden, men även om han vore i stånd att glömma sin svartsjuka skulle han säkert ändå inte, på grund av sin sociala känsla, tillåta sin hustru att ha sexuellt umgänge med andra män. Det är fel att relatera denna känsla till den moraliska korrupsion som heter svartsjuka.

Människan har den egenskapen att ju mer hon hänger sig åt njutning och lust, förlorar sin renhet och moraliska viljekraft, desto mer försvagas hennes hängivenhet.

Oskuld

I de västerländska tidningarna talas det mycket om att de arabiska flickorna måste vara oskulder när de gifter sig. Koranen nämner ingenting om detta. Denna sed, där den förekommer, tillämpades långt före Islams uppkomst. Dessutom bekänner sig inte alla araber till den muslimska läran. Samma sed förekom också i Europa till för inte alltför länge sedan.

Om vi till exempel går till Bibeln så finner vi denna företeelse i 5:e Mosebok, 22 kapitlet.

Kvinnlig omskärelse

Kvinnlig omskärelse har det skrivits mycket om i västerländsk press. Detta är varken en speciellt arabisk eller muslimsk sed. Den fanns långt före Islam. I den islamska läran, liksom i Moseböckerna, talar man bara om manlig omskärelse. När det gäller

kvinnlig omskärelse så existerar den bara på den afrikanska kontinenten. Hos faraonerna, i det gamla Egypten, menade man att denna operation gjordes ur estetisk synpunkt. Alltså är den kvinnliga omskärelsen en gammal förislamisk sed och inte religiöst betingad.

Äktenskap inom Islam

Att ingå äktenskap inom Islam skiljer sig inte mycket från den kristna vigselritualen. Skillnaden ligger huvudsakligen i att man som muslim tillägger: "... i enlighet med Guds föreskrifter och profetens tradition."

Äktenskapsfirandet skiljer sig åt från land till land. I några länder har man fest en enda dag, det är vad som sker i stora städer, men på landsbygden kan festen pågå från tre dagar upp till en vecka. I Nordafrika anordnar man till exempel ibland "hästdans" och tävlingar samt musik- och sångfestivaler.

I Sudan skiljer sig festtraditionerna från ort till ort. I norra Sudan ordnar man dansfester under en vecka. Då vakar alla ungdomar, pojkar som flickor, men i städerna varar festerna i högst tre dagar. I södra Sudan, däremot, ordnar man svärdlekar och tar på sig broderade vackra kläder.

Det har sagts att mannen köper kvinnan i de muslimska länderna. Detta missförstånd har uppstått därför att mannen erlägger en summa pengar vid äktenskapets ingående. En del av summan betalas ut i förskott till kvinnan och den andra delen i efterskott vid en eventuell skilsmässa. Brudgummen ger också en äktenskapsgåva i form av guldsmycken eller husdjur.

Gåvan och hemgiftens storlek varierar beroende på familjens ekonomiska förhållanden. Inte heller förväntas det att hon vid äktenskapets ingående automatiskt tar sin makes namn – ett förhållande som man ofta ser i Västerlandet.

Islam tillåter skilsmässa, och rekommenderar till och med nya äktenskap för både mannen och kvinnan.

Att gifta sig enligt egyptisk sed

Eftersom Egypten är ett muslimskt land har samhället speciella seder i många sammanhang och det gäller även vid giftermål.

När en pojke och en flicka träffas för första gången sker det ibland genom arbetet eller på universitetet men kanske mera vanligt är att man träffas genom grannars medverkan, vid bröllop eller för att någon i släkten tycker att man skulle passa för varandra.

Efter det första mötet gör pojkens far ett besök hos flickans far och om man är överens om att ungdomarna passar för varandra bestämmer fäderna att pojken och flickan är förlovade. Under förlovningstiden får paret aldrig träffas ensamma utan alltid i andras sällskap, till exempel hos respektive familjer.

Den fest, med både pojkens och flickans släkt och vänner inbjudna, som hålls i samband med förlovningen bekostas helt och hållet av flickans familj.

Under förlovningstiden planeras och utrustas den blivande gemensamma bostaden. Enligt egyptisk sed ska nämligen de nygifta ha allting nytt i sitt hem, dvs såväl möbler, textilier och övrig utrustning som egna kläder. Köket med allt vad därtill hör bekostas av brudgummens familj.

Förlovningstiden är slut när bostaden är fullt utrustad och inflyttningsklar. Då bestämmer man bröllopsdag och pojkens familj, som bekostar hela bröllopfesten, bjuder släkt och vänner – ibland upp till 300–400 personer.

Bröllopfesten kan pågå i en till tre dagar, men oftast i tre.

På morgonen efter bröllopsnatten går brudparets familjer och närmaste släktingar och väcker dem och överlämnar gåvor i form av presenter och pengar.

Egyptiskt bröllop.

I Egypten är "smekmånaden" en vecka lång (för ett "medelpar"). Under den veckan ägnar sig de nygifta helt åt varandra. De lämnar inte sin bostad och befattar sig inte heller med några som helst praktiska sysslor i hemmet, utan deras respektive mödrar ombesörjer såväl matlagning som städning.

Om nyfödda

Kvinnan föder oftast hemma, men många kvinnor föredrar att föda åtminstone det första barnet på sjukhus, där hon i så fall får stanna i sex dagar. Efter förlossningen ligger kvinnan till sängs i 40 dagar för att återhämta sig. Under dessa 40 dagar ställs inga som helst krav på henne; varken religiösa eller hushålleliga. Familj

och grannar ser till att hon har allt hon behöver – de ser detta som sin självklara plikt. Bor hon långt ifrån sina föräldrar och syskon kommer ändå någon eller några av dessa resande för att ta hand om ”en av de sina”. Banden mellan föräldrar och barn förblir lika starka efter som före barnens flyttning från föräldrahemmet. Det ömsesidiga ansvaret anses inte – som så ofta tycks vara fallet i så kallade kristna länder – ha upphört i och med en dotters eller sons gitemål. Tvärtom är hon hela sitt liv både i egna och andras ögon starkare knuten till sina föräldrar och syskon än till sin man.

På sjunde dagen efter förlossningen ställer man till med dopfest. Släktingar och grannar inbjuds. Lamm slaktas och helsteks. Man serverar olika slags sötsaker och ljus tänds till barnets ära. Gästerna kommer med gåvor till barnet, ofta kläder eller guld-föremål.

Dopakten är en familjeangelägenhet utan medverkan av kyrko- eller statsrepresentanter. Av tradition uppträder barnmorskan som dopofficiant. Föräldrarna informerar sedan myndigheterna om barnets namn, födelsetid etc. Födelsetiden intygas skriftligen av barnmorskan.

Barnet får sitt namn på den sjunde dagen efter födseln.

När någon dör

Om en kvinna dör i hemmet tar andra kvinnor hand om henne, tvättar och sveper henne. Män omhändertas av män.

Begravningen ska ske samma dag som dödsfallet inträffat.

Innan begravning kan förrättas måste dödsfallet konstateras av läkare, vilken det också åligger att intyga att dödsfallet var naturligt.

Någon speciell sorgklädsel finns inte. Svart associeras alltså inte i den muslimska världen med döden.

Sorgetiden är tre dagar. Under dessa dagar får de efterlevande stöd och tröst av dels sina släktingar och grannar, dels av koranlärdade män och kvinnor.

Under tre dagar behöver de efterlevande inte laga mat eller sköta andra hushållssysslor. Grannarna kommer med mat till dem och hjälper också till med andra nödvändiga hushållsgöromål.

En änka får inte gifta om sig förrän fyra och en halv månader gått.

Om gamla och handikappade

Handikappade och gamla människor lämnas inte till samhällsvård så länge det finns släktingar, eftersom barmhärtighet är en av grundstenarna inom Islam. Muhammed påpekar särskilt människors ansvar för sina föräldrar.

Muslim är den som tror på Gud och Hans sändebud och Hans böcker och Hans änglar, och på den Yttersta Dagen.

Islam bygger på fem pelare. Först av dem är trosbekännelsen:

Jag tror på Gud och Muhammed är Hans sändebud.

Det betyder att människan har svurit en ed inför Gud, där hon erkänner att Gud är en och Muhammed hans sändebud. När

människan uttalat trosbekännelsen har hon åtagit sig att följa Guds bud utan att tillägga eller dra ifrån någonting. Hon godtar allt som har kommit från Gud Allsmäktig genom Muhammed, och lovar att leva efter Guds bud. En man eller kvinna som har bekänt sin tro kan därför inte välja annat än det Gud har utsett åt honom eller henne. En muslim godtar Guds regler och försöker inte ändra på dem och skapa nya regler som passar honom eller henne bättre.

Gud är den som vet bäst. Han har skapat den perfekta ordningen i världsalltet och vet vem människan är och vad hon förmår i livet. Hennes förmåga är inte beroende av tid och rum utan står fast och är given av Gud. Lagarna gäller för alla tider, för alla människor och alla situationer. Det gäller både familjeliv, samhällsliv, ekonomi och hälsa.

Människan får utnyttja alla Guds gåvor som finns i himlen och på jorden.

Det har aldrig visat sig finnas någonting i Guds system som inte fungerar på bästa sätt och stämmer överens. Människans försök att förändra och förbättra detta system har samtliga slagit fel och vänder sig nu mot människan själv i form av ekologiska och sociala katastrofer.

Människan är den mest utvecklade av de skapade varelserna, den vars perfektion drivits längst. Hon har dessutom samvete och ett ansvar som resten av skapelsen saknar. I gengäld har hon fått den mest utvecklade hjärnan förutom alla andra organ såsom känsel, hörsel och syn. Hur kan människan trotsa eller förneka Gud, sedan hon fått så många gåvor av Honom? Det finns många som tar emot gåvorna som något självklart, men vägrar att följa reglerna. Vissa regler finner nu människan vara speciellt olämpliga för kvinnan i Europa idag.

Gud har emellertid gett oss Koranen, de koranverser som är våra lagar, vägar och anvisningar, allt till människornas bästa. Det har inte skett för Guds bästa. Gud är den Högste, Han behöver inte människorna eller skapelsen, men skapelsen behöver Honom.

På grund av sitt goda förstånd kan människan välja handlings-sätt själv.

Väljer hon att gå den rätta vägen, har hon vunnit både i detta livet och i nästa. Gud säger till människan att själv välja sin väg:

Så förmana då! Du är ju blott en förmanare,
Och du är ingen upplysningsman över dem;
Men den, som vänder sig bort och är otrogen,
Honom hemsöker Gud med det svåraste straff.
Till oss skola de förvisso återvända,
Och oss åligger sedan att rannsaka dem. (88:21/26).

Den som bekämpar och beljuger Guds verser förlorar både i detta livet och i nästa. Människan bör inte tro att hon vet bättre än Gud, och att hon kan förbättra Hans lagar. Det som vägrar lyda Guds bud har sin frihet att gå åt annat håll, men undandrar sig då Guds barmhärtighet.

Det finns en annan väg. Den sant troende tror på allt som Gud har sänt, och även på profeterna. Det är mycket viktigt i Islam att inte göra någon åtskillnad mellan profeterna. Alla är de Guds sändebud. Att avvisa en profet men ta emot en annan är mot Guds vilja.

Detta är skriften, det råder intet tvivel om den, en vägledning
för de gudfruktiga,
Dem, som tro på det fördolda, förrätta bönen och dela med sig
av vad vi beskärt dem,
Och dem, som tro på vad som nedsänts till dig och vad som
nedsänts före dig och äro förvissade om det tillkommande
livet.
Dessa äro i åtnjutande av vägledning från sin Herre; ja, dessa
äro de lyckliga.

För dem, som äro otrogna, är det förvisso likgiltigt, om du
varnar dem eller icke; de tro icke. (Koranen 2: 1/5)

De, som blivit otrogna, sedan de antagit tron, och sedan tilltaga i otro, deras omvändelse skall förvisso aldrig godkännas; ja, dessa äro de vilsefarna. (3:84)

De, som förneka Gud och hans apostlar och söka finna en medelväg,
Dessa äro förvisso verkligt otrogna, och åt de otrogna hava vi berett ett nesligt straff.
Men de, som tro på gud och hans apostlar utan att göra någon skillnad på någon ibland dem, dessa skola vi giva deras lön; ja, Gud är överseende och barmhärtig. (4: 149/151)

Gud som är allvetande vet, att vid varje tid kommer de som förnekar religionen och profeterna. Om detta säger Gud:

Vi veta väl, att vad de säga sannerligen bedrövar dig; de hålla dig visserligen icke för lögnare, men de orättfärdiga bestrida Guds tecken.

Apostlar hava ju hållits för lögnare före dig, men de hava tåligt fördragit, att de hållits för lögnare och blivit förföljda, ända tills vår hjälp nådde dem; ty ingen kan ändra Guds ord. Och åtskilligt av de utsändes historia har ju kommit till din kunskap.

Och om deras ovilja varder dig för svår, så bjud till, om du är i stånd att uppsöka ett hål i jorden eller en stege upp i himlen, så att du kan komma till dem med ett tecken! Men om Gud velat, så skulle han hava samlat dem kring vägledningen; hör alltså icke till de fåvitske! (6: 33/35)

De vilja blåsa ut Guds ljus med munnen, men Gud vill blott göra sitt ljus fullkomligt, om ock de otrogna skulle harmas. Han är den, som sänt sin apostel med vägledningen och sanningens religion för att giva den seger över varje annan religion, om ock månggudadyrkarne skulle harmas. (9: 32/33)

De som vill misstänkliggöra Islam citerar utdrag eller förvanskningar av verser, så att de får fram det de vill. Sedan kritiserar de just den delen utan att lyfta fram den visdom som hela citatet rymmer:

Sedan fingo de, som gjort ont, ett ont slut, emedan de höllo Guds tecken för lögn och gäckades med dem. (30:9)

Deras avsikt är att framställa Islam på sämsta möjliga sätt för andra, som inte vet bättre, och förstöra muslimernas anseende.

Mången gång kunde de, som äro otrogna, önska, att de vore Guds undergivna.
Låt dem äta och njuta, och må hoppet tjusa dem. De skola få erfara det. (15: 2/3)

Ej kommer till dem något enda av deras Herres tecken, utan att de vända sig bort därifrån.
De hava ju hållit sanningen för lögn, när den kom till dem, men det skall komma budskap till dem om det, som de gäckas med. (6: 4/5)

När människor i Västerlandet talar om Islam är det särskilt några verser i Koranen som brukar framhållas. Koranen har 114 suror och i varje sura finns mellan 3 och 286 verser. Det betyder att av tusentals verser väljer man kanske fyra stycken, gärna i stympat och förvanskat skick. Man tar bort de delar som inte passar det egna syftet, för att de inte ska framstå i sin ursprungliga visdom och kraft. De som återger dessa citat tror givetvis inte på verserna som Guds ord, utan använder dem av andra skäl.

Islams fem pelare är inte allt i Islam, de är bara första steget. Muslimer ska alltid försöka komma närmare sin Skapare och Islam är inte bara att bedja, fasta och betala skatt. Islam är ett sätt att leva och handla, samt att behandla andra människor. Den muslim som vill känna sig lugn i sin tro ska göra sitt bästa för att

vinna det här livet och livet efter detta.

Adab al Muslim är att alltid presentera Islams bästa sida. Jag har valt några ord från en bok som heter "Islamsk lära i Sudan" av Mohammed Al Mubarak Abdallah. Den viktigaste levnadsregler han presenterar är:

1. *Att uppfylla löfte.* Den människa som inte kan hålla och uppfylla ett löfte räknas som sämre än ett djur.

2. *Förhållandet till släkten.* Man ska alltid ha ett gott förhållande till sin släkt och sina närmaste, dvs de som står en nära genom giftermål, samt föräldrar osv. Man ska älska dem, ta hand om dem och hjälpa dem ekonomiskt. Om var och en tar hand om sina släktingar så blir hela samhället starkare.

3. *Vänlighet och hjälpsamhet mot andra.* Man ska visa vänlighet mot släkt, familj och grannar, hålla sig ifrån allt som förstör förhållandet, behärska sig och avhålla sig från sådant som Islam förbjuder. Man ska aldrig vara girig, inte tigga utan göra rätt för sig. Man ska lägga bort avundsjuka som splittrar människor och väcker andras ovänskap.

4. *Ärlighet.* Först och främst ska man vara ärlig mot Gud i fråga om sådant som är tillåtet eller otillåtet, och ärlig mot sina medmänniskor. När någon anförtror en något måste man motsvara förtroendet. Man ska inte fjäska; man ska behålla andras hemligheter. En människa ska vara ärlig mot sig själv och välja det som är nyttigt för henne, för hennes religion och hennes liv.

5. *Man ska inte vara falsk.* Man ska behandla människor klart och ärligt, som om man såg Gud framför sig. Den yttre människan ska vara densamma som den inre. Både när man är ensam och tillsammans med andra ska man se Gud framför sig. Det bästa du gör mot Gud och mot andra skall ske i hemlighet, inte för att synas.

När du blivit en sådan människa har du blivit av med allt som närmar dig till djävulen, du har blivit en av dem som vunnit. Man ska aldrig tröttna när det gäller att göra gott för människor och samhälle, eller när det gäller Ibadat.

De som vänder sig till Gud bara när de är i knipa och som dyrkar Gud bara inför andra människor, och respekterar människor men inte Gud, de måste lära sig att det är Gud de ska respektera.

Kärlek och glädje

Hadith: ”Ni kommer inte till paradiset om ni inte är troende, och ni kan inte vara troende om ni inte älskar varandra.”

Man ska älska andra – det gör människor rena från hat. Man ska arbeta bort sin elakhet, så att man kommer in på glädjens väg och får frid i hjärtat. Den som ska döma mellan människor, måste döma för att hindra våld, stöld och förstörelse, och försöka skapa fred. Om alla älskar varandra tar den starka ta hand om den svaga och den rika ta hand om den fattiga och de yngre respekterar dem som är äldre. Om man lever efter dessa regler uppstår inget våld.

Barmhärtighet

Alla människor har kärlek i sin natur. Den kärleken ses i föräldrars kärlek till sina barn. De tar hand om dem och försörjer dem, arbetar i värme och kyla för sina barns bästa och ger dem skolor och utbildning. De kan slita för att spara till sina barns framtid. Det är den bästa kärlek som Gud har skapat.

Att bevara hemligheter

Islams har alltid framhållit plikten att bevara en hemlighet mellan till exempel familjemedlemmar och grupper, samt landets hemligheter. Det sägs att om en människa inte kan behålla en hemlighet, ska hon inte vänta sig att andra kan göra det.

Behärskning

Behärskning innebär till exempel att man inte ska driva sig själv till att försöka göra det man inte kan, att inte vilja ha allt på en gång utan att arbeta för det, och att inte göra vad som helst för att bli rik. Den som inte behärskar sådana tendenser kan råka illa ut. Man ska låta sig vara under kontroll och lyda Guds regler.

Att bli arg

Det är naturligt för människor att bli arga ibland. Blodet går upp i hjärtat och blodkärlen och det känns som om det brinner i hela kroppen. Människan ska försöka undvika sådant för att inte själv bli sjuk eller göra andra illa. Ibland är det bra att bli arg: exempelvis när du ska försvara din religion och ditt land.

Gudfruktighet

Gudfruktighet är att tro på Gud och på den yttersta dagen, på änglar och alla heliga böcker, alla profeter, att bedja, att ge zakat till fattiga och föräldralösa, att ta hand om sina närmaste och att gå Guds väg.

Tacksamhet

Det finns många anledningar till tacksamhet. Först och främst mot Gud som har gett människan alla gåvor som finns i världen, både sådant som hon känner till och sådant hon ännu inte är medveten om. Du ska tacka Gud för allt Han ger och du ska tro på Honom. Du ska visa tacksamhet över din hälsa, din kunskap, dina känslor och pengar, och för allt som Gud önskar och som är nyttigt för dig själv och andra. Om Gud ger dig något som du har saknat ska du vara tacksam för det.

Den bästa gåva som Gud har gett människan – och där finns ingen skillnad mellan fattig och rik – är luft och vatten, solljus och månlys. Det bör vi vara tacksamma för.

Människor kan också tacka andra människor, som när någon ger dig en gåva, när en vän hjälper dig i nöd osv. Gud vill att människorna ska tacka varandra liksom de tackar Gud. Dem som uppfostrar barn ska man tacka genom att respektera dem.

Islam och andra religioner

Muslimens (man eller kvinna) plikt är att tro på alla de profeter som Gud har sändt. Alla profeter har kommit för att vägleda mänskligheten. Därför respekterar också muslimer andra religioner.

Men vi kan konstatera att angreppen mot Islam är för många. Vad är den huvudsakliga anledningen till det, då ju Islam är den enda religion som godkänner alla himmelska skrifter samt alla profeter, utan att göra någon skillnad dem emellan? Alla dessa skrifter är omnämnda i den heliga Koranen.

Angående islamiska förbud

Min väninna frågade mig varför fläskkött är förbjudet för muslimer även här i Sverige, då det ju är mer hygieniskt här än i andra länder. Jag svarade att Gud har inte förbjudit något för ett särskilt land. Han har förbjudit muslimen att förtära blod, självdöda djur samt fläskkött. Förbudet gäller för alla länder och för alla tider. Det gör ingen skillnad om man befinner sig i Sverige eller i Afrika.

Spritförbud och förbud mot hasardspel är inskrivna i många länders lagar. Alla är medvetna om farorna med dessa vanor och därför är det på sin plats att påpeka: Om en vetenskapsman upptäcker en maskin vet han också vad som skadar respektive är maskinen till nytta. Gud vet vad som skadar oss och vad som är oss till nytta. Det Han har förbjudit är skadligt, Gud är allvetande.

Några synpunkter från en svensk konvertit

Du ber mig förklara varför jag, en ”emanciperad” och i en närmast ateistisk anda uppfostrad västerlänning, valde att konvertera till Islam.

Valet stod för mig inte mellan en religion och en annan utan mellan en manifesterad lojalitet och ett till intet förpliktigande ingenmansland. Jag frågade mig själv om ett eventuellt ställningstagande från min sida hade indifferent värde eller – i annat fall – skulle få tillräckligt goda konsekvenser för mig eller andra för att uppväga det ”offer” jag vid en övergång skulle vara tvungen att göra; det vill säga uppgivandet av min etiska ansvarsfrihet. Jag fann att jag, för att inte utvecklingsmässigt motarbeta mig själv, måste förutsättningslöst närma mig det som både lockade

och skrämde. För att ha en chans att närma mig Islams kärna var jag nödd och tvungen att konfronteras med även de enligt mitt förmenande mindre önskvärda trosyttringarna. Att plocka ihop en bukett av positiva trossatser och sedan kalla det Islam, skulle ha varit falskt. Det betyder inte att jag tveklöst anammar alla perifera värdeomdömen i de heliga skrifterna eller varje åsikt hos Islams olika nutida representanter. Två människor kan aldrig lägga exakt samma ingredienser i exakt samma proportioner i de stora livsfrågornas vågskålar; därtill är våra sociala och mentala arv alltför olika. Jag tycker inte ens att en värderingarnas konformitet vore önskvärd; vid öppna och levande konfrontationer sås ofta frön till framåtskridande. Så länge de gemensamma grundvärderingarna – religionens essens – tveklöst accepteras av diskussionsmedlemmarna är säkert risken mikroskopisk för att den religiösa filosofins grundsatser ska förflackas och urvattnas.

Islams grundsatser har nu i 1400 år hållit sig aktuella och livskraftiga, mycket på grund av dess integrering av livets alla beståndsdelar; där bör inte finnas någon generande klyfta mellan teori och praktik eller mellan privata och officiella värderingar och handlingsmönster. Där sådana klyftor ändå förekommer är de åtminstone inte sanktionerade och välsignade av "Guds representanter" som så ofta sker i den kristna kulturkretsen. Samtidigt har den kristna kyrkan passat på att sätta skamstämpel på alla mänskliga behov och svagheter som inte tjänar dess syften. Osjälvständighet och helvetesångest har uppmuntrats och underbyggt. I svavelosande domedagspredikningar har fanatiska och andligt hopsnörda präster begått hädelse genom sitt uttalande förakt för Guds skapelse – köttet. Kyrkan levde högt på människors okunnighet men överlevde inte utan konstgjord andning industrialiseringen med allt vad denna innebar av nya sociala och ekonomiska stratifieringar. Ett undantag är de, i och för sig förtjänstfulla, frikyrkliga populärvarianterna av religionen vilka fick sin näring ur just samma förhållande.

Så länge jag inte även tar formellt avstånd från kristendomen

(läs: den kristna *kyrkan*) måste jag finna mig i att representera densamma och pådyvlas alla de dogmer som under århundradernas lopp har utvecklats inom dess hägn; dogmer som jag varken intellektuellt eller intuitivt har kunnat anamma. Trots idoga försök att förutsättningslöst se enbart till kärnan i kristendomen – den kärna som är gemensam för alla religioner – kan jag inte förlika mig med all den ballast den släpar på. Jag har försökt att betrakta legenderna om Jesus som enbart symbolik, att se hans person som ett etiskt föredöme, men jag har misslyckats med att förstå nödvändigheten av den i mitt tycke helt absurda dyrkan av honom *som person*.

Än mer diffus tycks mig Jesus följeslagare, den Helige Ande, vara. Förgäves har jag sökt få en förklaring på varför den Gudomliga intelligensen; den universella lagbundenheten, ska tredelas. Är det fråga om olika intressesfärer eller helt enkelt om två underavdelningar till en tredje? Kanske är det bara en eftergift åt "den okunniga massan" som vid kristendomens framfart i de "hedniska" länderna ogärna övergav sina gamla högst konkreta gudomar. Ge folket Madonnan istället för Freja, Jesus istället för Apollon så kanske de också i förbifarten accepterar Den osynlige. Paketpris för säljarens salighet; en plats förbokad i himmelen, ty syndena var ju förlåtna och sonade redan innan de begicks – om man hade de rätta kontakterna, vill säga.

Enligt Islam finns ingen transformator eller förmedlare mellan dig och din skapare. Du behöver ingen jurist som letar upp krypthål i lagen eller för din talan inför högre instans när du ändå trampar i klaveret. Ingen annan människa har rätt att bedöma värdet av dina handlingar eller förkasta den människa du väljer att vara.

Vare sig du kallar din skapare Gud, Allah, Atman, den Universella intelligensen eller Fadern inom dig är det ändå samma för vårt förnuft ofattbara kraft vi talar om. Kraftens yttringar, den perfekta lagbundenheten i mikro- såväl som makrokosmos, står ändå uppenbar för varje människa att se. Eftersom vi människor

bara är icke-autonoma beståndsdelar av detta stora – vi kan inte överleva utan den natur som omger oss – blir slutsatsen den att vi måste samarbeta med omgivningen, inte slita varandra i håret under fåfänga teologiska härklyverier för att fastställa Guds natur eller Hans vara eller icke vara.

Islam är en livsbejakande religion där jordelivet inte ses som en arvsyndstyngd jämmerdal som bara är till för att under förakt genomlidas, utan att det faktiskt har både ett instrumentellt och ett intrinsikalt värde.

Filmen ”En prinsessas död”

Min frigjorda väninna besökte mig. Hon var upprörd och sade:

– De har mördat en prinsessa i Saudiarabien därför att hon blev kär i någon. De har avrättat henne.

Självklart fick hon tillfälle att häna kvinnans ställning i de islamska arabiska länderna. Eftersom vi alltid diskuterar sådana problem sade jag till henne:

– För det första: Om det har verkställts en dom med avrättning av en prinsessa i Saudiarabien så är det ett bevis på att det råder både rättvisa och jämlikhet i detta land, eftersom avrättningsdomen verkställs mot vem det vara må som är värd att dömas och som har brutit mot landets lagar. Genom det kan man se att det inte finns någon skillnad i lagen mellan en prinsessa och de övriga i samhället.

För det andra: ’En prinsessas död’ är en spelfilm gjord av en engelsman. Den sätter inte in händelsen i sitt sammanhang. Den har spelats in i hemlighet och fotograferats i smyg för att tjäna propagandan.

För det tredje: Massvis med flickor dödas dagligen i till exempel Chile och Palestina. Var och en av dem är en prinsessa i familjens ögon. Det finns också de som svälter ihjäl eller dör på grund av missbruk av narkotika eller alkohol. Är dessa flickor inte

värda barmhärtighet; en revolution för deras sak?

Kom och hör prinsessans historia!

Hon är en flicka vilken som helst. Hon har inte följt de lagar som råder inom familjen och i fosterlandet. Det ska tilläggas att Islam förbjuder utomäktenskapliga förbindelser mellan man och kvinna. Det är anledningen till varför hennes far reagerade så starkt.

Om otrohet bevitnas av fyra vittnen, ett villkor för att försvara bevisningen – har mannen rätt att skilja sig från en otrogen hustru, eller sätta henne i husarrest. Det finns en parallell till detta i Mose bok kap 3 vers 22. De som vill smutskasta Islam rykte har på något sätt knutit dessa äldre civilisationer till Islam. Många av de seder jag kommer att nämna har funnits långt innan Islam grundades.

Även i Sverige och de andra europeiska länderna högg man tidigare till exempel av tjuvarnas händer.

Det är djupt beklagligt att Sveriges television inte visar fler filmer och reportage om andra kulturer och religioner. Den bristen är en av förklaringarna till varför många svenskar saknar tillräckliga kunskaper om världen omkring sig och saknar inlevelse och tolerans i sitt förhållande till andra kulturer med andra värderingar.

Relationerna mellan man och kvinna

Min frigjorda väninna sade till mig:

– Att leva tillsammans med en man behöver inte bekräftas med kontrakt eller andra handlingar. Kärleken är allt. Om den inte längre finns, ska vi gå skilda vägar.

Jag sade till henne att barnen är frukten av varje samliv. Hon svarade att barnen inte utgör något problem. Jag svarade att det är religionen som styr förnuftet och människan följer en bana. Det är bestämmelser som dikterats av den som känner till livets alla

hemligheter. Kärleken styr kroppen, känslorna, och existensen, men det förmår jag inte övertyga min väninna om så länge hon inte tror på min religion. Jag lämnade henne utan att disputeras med henne längre och sade bara till henne:

– Det är fel.

Hon sade:

– Religionen förvandlar allt till fel för er.

Jag svarade henne:

– Jag kan inte övertyga dig så länge du inte tror på någon religion, eftersom religionerna har kommit till för människornas bästa och för att ordna deras liv.

Några år senare kom hon plötsligt, min frigjorda väninna, till mig gråtande. Hennes älskade hade övergivit henne. Han hade inte bara övergivit henne utan också sitt barn. Det märkliga med det hela är att han förnekar faderskapet. Allt detta efter den varma Kärleken. Det blev domstol och det svåraste var att han förnekade sig eget barn.

Jag sade till henne:

– Om ni åtminstone hade varit gifta, då skulle du inte ha behövt gå till domstol och du hade sluppit att stå där förolämpad och förnedrad och konfronteras med den svåra anarki som civilisationen har nått fram till, det som kallas Frihet utan ansvar.

Mannen har kommit fram till att det är lätt att träda in i kvinnans liv, och det är ännu lättare att träda ut ur det.

Vad är det för rätt när en kvinna måste stå på de förnedrades plats i domstolarna och gå igenom en rättsprocess för att fastställa faderskapet?

Trots allt detta envisas den ”frigjorda” kvinnan med att utropa frihet för kvinnan, medan den religiösa kvinnan lever sitt liv i hemmet, vördad och respekterad av sin man i ett samhälle som tror på och respekterar Kvinnan.

Min kära frigjorda väninna: Vi muslimer lägger oss inte i ditt

liv och dina friheter. Kan du därför låta oss och vår religion vara ifred?

Samma sak gäller för de som använder propagandan mot den islamska religionen; vi ber dem att upphöra med verksamheten. Vi kan föra filmkrig, vi också. Men att smutskasta andra tillhör inte de islamska principerna.

Den islamska religionen kommer att, med Guds hjälp, fortsätta att gå framåt eftersom den är en religion som strävar mot rättvisa, barmhärtighet och jämlikhet.

Om kvinnans deltagande i samhällslivet

Inga samhällsaktiviteter är förbjudna för den muslimska kvinnan. Hon kan precis som mannen idka handel, inneha officiella ämbeten (även som böneledare), ja hon har i princip samma valfrihet som mannen även om hon – precis som i den kristna kulturkretsen – av tradition återfinns främst inom sjukvård och administration. På Muhammeds tid deltog hon till och med aktivt i strider. Noteras bör också att de tillgångar kvinnan medför i boet vid sitt giftermål fortsätter vara hennes privata egendom att fritt förfoga över.

Det är fattigdom och kolonial exploatering som har förtryckt muslimen; inte hans/hennes religion.

Före Islam var kvinnan ingenting värd. Hon hade inte rätt att företa sig någonting alls utan sin makes tillstånd men fick tiga still vadhelst hennes man företog sig. Hon kunde ärvas tillsammans med övrigt bohag i dödsboet. Nyfödda flickor i fattiga familjer begravdes ofta (levande) för att undvika den skam det innebar för fäderna när utmätningsmannen kom för att söka efter avyttningsbart löst bohag som ersättning för obetalda skulder.

Kvinnans ansvar och stolthet

Vi finner att många religioner förhärligar kvinnan. Gud har givit kvinnan livets största gåva, nämligen förmågan att föda barn. Även om alla profeter är män så har de blivit födda och uppfosttrade av kvinnor. Precis som om all världens kärlek och ömhet utgår ifrån kvinnan.

Islam talar mycket om kvinnans ställning framför mannen. En arab frågade profeten Mohammed:

– Vem anser du att jag ska ta hand om i första hand?

Profeten svarade:

– Din moder.

– Sedan, vem?

– Ännu en gång din moder.

– Sedan, vem?

– Ännu en gång din moder?

– Sedan, vem?

– Din fader.

Av detta förstår vi att religionen framhåller kvinnan.

Gud gav oss ansvaret för vår far och mor. Och det är ju vår mor som burit fram oss och fött oss. Profeten Mohammed säger: ”Paradiset vilar under mödrarnas fötter.” Men detta gäller den mor som stannar hemma och tar hand om sina barn, inte hon som lämnar dem dag och natt för egna aktiviteter.

Mina egna erfarenheter är att de ungdomar som bor långt borta från sina föräldrar längtar mycket efter dem och försöker träffa dem så ofta de har möjlighet. Många svenska ungdomarna däremot, även om de bor i närheten av sina föräldrar, besöker dem mera sällan. Det tyder på mycket svaga familjeband. Vad är orsaken till detta? Kan det möjligen vara samhället som påverkat kvinnan, det vill säga modern?

Den arabiska barbarismen

Jag läste i en av de svenska dagstidningarna, där en skådespelerska uttalade sig om den arabiska barbarismen. I samma tidning läste jag också att 300 000 kvinnor i Sverige misshandlas varje år av sina män.

Jag ringde upp tidningen och berättade att jag var en arabisk kvinna och att jag ville förklara den arabiska kvinnans situation.

Då svarade redaktören mig:

– Oh, du vill berätta om den arabiska kvinnans förtryck i era länder?

Då svarade jag:

– Nej, jag vill tala om den europeiska kvinnans förtryck.

– Hur så? blev svaret.

– Jaa, det är ju just det som det står om i dagens tidning, svarade jag.

Månggifte

Månggifte har förekommit i många länder sedan urminnes tider och särskilt på den afrikanska kontinenten. Jag tar upp den frågan eftersom det är tillåtet inom Islam. Men polygami har funnits på den arabiska halvön långt innan Islams uppkomst. En av många förklaringar till att muslimerna tillåter detta är att det i äldre tider fördes många krig och en stor del av den manliga befolkningen stupat. Resultatet blev många änkor och faderlösa som behövde skydd eftersom samhället var uppbyggt så att mannen var försörjare och familjens överhuvud.

Dessa omständigheter existerade även sedan folket antagit den muslimska läran. Det åligger varje muslim att ta hand om änkan och uppfostra barnen efter det att familjefadern dött. I Koranen

finns en vers som behandlar detta ämne. Gud säger: ”Fyra hustrur, men absolut rättvisa dem emellan, annars bara en.” Det är en svår lag att efterfölja. Det är inte lätt för mannen att vara rättvis. Men följer han inte dessa instruktioner får han stå till svars för det på den Yttersta Dagen.

Men oss emellan, kära fria europeiska syster, tycker du inte att det är ett slags månggifte från båda sidor i detta moderna europeiska samhälle? Friheten har gett er rätt till att leva tillsammans med fler än en.

Själv anser jag att det är religionen som bör skapa reglerna för familjelivet.

Fortfarande är det nästan uteslutande män som skickas till fronten i krigssituationer. Anta att i en framtid männens antal kraftigt minskas. Vilka regler ska då tillämpas vid familjebildande?

Seder och bruk i den arabiska världen före Islam

Många av de seder och bruk som existerar idag fanns redan före Islam, fastän den västerländska pressen idag har en förutfattad och föraktfull inställning till dem, vilket visas i exempelvis deras beskrivningar av tidiga äktenskap, som egentligen är en tradition sedan långt före Islam.

De nuvarande lagarna i de arabiska länderna föreskriver att kvinnan ska vara 18 år och mannen 21 år för att ingå äktenskap. Men det finns naturligtvis många föräldrar som följer den gamla traditionen och låter sina barn få gifta sig tidigare. Detta fördöms av länderna i väst som ofta är snara att kritisera arabvärlden och tror sig veta bäst. Men vi känner alla till att det förekommer i västvärlden att flickor blir gravida redan vid 12 års ålder.

Känsla för goda levnadsregler

Jag har en väninna som påstår att hon inte tror på Gud. Men när det gäller att lämna sitt barn till någon då hon måste jobba över eller resa bort så litar hon inte på någon annan än mig. Jag frågade henne en gång:

– Varför lämnar du inte ditt barn hos någon annan?

Då svarade hon:

– Många har alkoholproblem och under helgerna har de fester som jag inte vill att mitt barn ska vara med om.

Jag sade till henne att jag förstod att hon lämnade barnet hos mig för att jag var religiös. Så detta visade att varje människa har något gott inom sig och egentligen känner till den rätta vägen men inte alltid följer den. Varför då alla dessa diskussioner om religionens varande, då den i själva verket har gett oss de goda levnadsreglerna.

Vad händer med barnet i ”den fria” världen?

Barnet är ofta skilt från sina föräldrar från tidigt på morgonen till sent på kvällen. Man lämnar bort det till andra människor där det får vara tillsammans med andra barn. På kvällen, då föräldrarna kommer hem är de ofta så trötta efter dagens arbete utanför och i hemmet, att de varken har tid eller kraft att ge så mycket omtanke och kärlek som ett barn behöver. Barn som inte får tillräckligt med kärlek och omtanke kan heller inte själva ge någon sådan och känner sig ofta missanpassade i samhället.

Att mamman är hemma ger barnet en trygghet. Hon bör vara där för att svara på frågor, lösa problem och hjälpa till med läxor. Om barnet blir missgynnat på det området så söker det sig andra kontakter utanför hemmet.

Religionen visar hur man ska hålla ihop familjen. Mannen ska försörja kvinnan och familjen, ta hand om henne och barnen. Därför säger jag till alla er som tror på Gud och den Yttersta dagen att ni ska ta hand om uppfostran av dagens barn, som är morgondagens ungdom och framtidens vuxna, som ska bilda ett samhälle byggt på kärlek och omtanke som de sedan kan föra vidare.

Barn här får ofta reda på, genom massmedia, hur fattigt och eländigt man har det i tredje världen. Ofta glömmer man bort att informera om att man där har något som människor i denna del av världen ofta saknar, nämligen den mänskliga kontakten. Den kan inte bytas ut mot materiella fördelar.

Ett sista ord

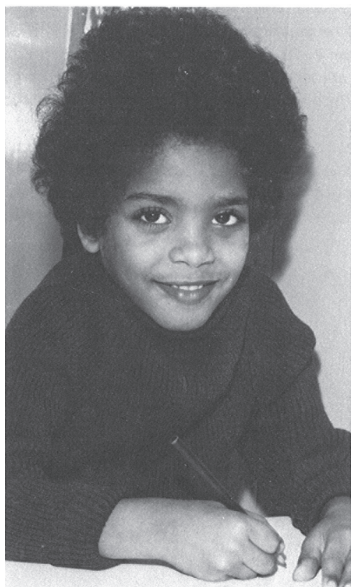
Över hela världen finns det förtryckta människor, män såväl som kvinnor.

Själv skulle jag önska att den fria världen brydde sig om de förtryckta folken för att skaffa dem föda och stoppa den vapenhantering som det alltid faller på det fattiges lott att med sina liv betala för.

Var barmhärtig mot de som behöver det och låt den muslimska kvinnan sköta sig själv.

Mitt namn är Malaka

Jag kommer från Egypten, Nubien. Jag bor i Sverige sedan 1965. Tidigare bodde jag i Kairo med min familj. Vi bodde i ett område utanför Kairo som heter Maadi. Vi är åtta syskon; sex flickor och två pojkar. Min pappa ägde ett hus som inrymde ett bageri och en vedhandel. 1948 dog min mamma och min pappa kort efter varandra. 1950 fick vi besked om att vi måste lämna allt som vi

ägde, några personer hade lurat min storebror. Då flyttade vi till en liten lägenhet i Kairo.

Vid den här tiden var en storsyster redan gift i Sudan. Båda bröderna åkte också till Sudan för att söka jobb. Fyra av oss flickor gick i skolan i Kairo och en storsyster började arbeta som sömmerska. Det har gått bra för oss i livet; två flickor har blivit sjuksköterskor, och en flicka har stannat hemma för att hjälpa till.

När jag var arton år slutade jag handelsgymnasium och började arbeta på ett företag. Alla fem flickor har haft en fin sammanhållning. Jag har alltid drömt om att bli rik för att kunna ersätta deras förlust. För det är stor skillnad på hur vi hade det då och hur det var på pappas tid. Trots detta har jag inte förlorat tron på Gud. Med Guds hjälp har vi hållit ihop.

Jag vill förklara för alla de som talar om oss muslimska kvinnor som förryckta och vidare påstår att det är männen som står bakom detta "förtryck", att vi var fem flickor utan manlig förmyndare och vi kunde leva självständigt. Vi har valt vår egen väg av egen fri vilja, och vi valde utan påtryckningar den traditionella religiösa vägen.

Min storsyster försörjde oss hela tiden. Sedan började sjuksköterskorna arbeta. När de båda gifte sig hade jag redan börjat mitt arbete. 1961 gifte jag mig och flyttade till London där min man arbetade på ett egyptiskt kontor som flyttade till Stockholm 1963.

När jag kom till Stockholm började jag arbeta på ett hotell. Jag har läst svenska i ett och ett halvt år och gått en husfrukurs på ett år, men nu arbetar jag deltid för att kunna vara hemma så mycket som möjligt för att ta hand om mina barn och finnas till hands när de behöver mig. Jag använder inte min utbildning, mina barn är värda mer än mitt arbete. Min hobby är att läsa: cirka tre timmar om dagen. Hela tiden vi bott i Sverige har jag försörjt familjen och jag hjälper släktingar. Jag vill att de ska ha samma standard som jag har, annars är jag inte nöjd. Nu har vi det lika bra. Jag tackar Gud för allt.

Malaka F. Rizk